

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61
25 юни 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 221/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 221/02 Дело C-24/18: Преюдициално запитване от Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Унгария), постъпило на 8 януари 2018 г. — István Bán/KP 2000 Kft. и Edit Kovács 2

2018/C 221/03 Дело C-75/18: Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 6 февруари 2018 г. — Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága 2

2018/C 221/04 Дело C-126/18: Преюдициално запитване от Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 16 февруари 2018 г. — Dalmandi Mezőgazdasági Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága 3

2018/C 221/05 Дело C-173/18: Преюдициално запитване от Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 6 март 2018 г. — FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága 5

2018/C 221/06 Дело C-183/18: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Полша), постъпило на 9 март 2018 г. — Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku 5

2018/C 221/07	Дело C-189/18: Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 13 март 2018 г. — Glencore Agriculture Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	6
2018/C 221/08	Дело C-195/18: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Полша), постъпило на 19 март 2018 г. — Наказателно производство срещу B.S.	7
2018/C 221/09	Дело C-220/18: Преюдициално запитване от Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Германия), постъпило на 27 март 2018 г. — ML	8
2018/C 221/10	Дело C-222/18: Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 28 март 2018 г. — VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	9
2018/C 221/11	Дело C-231/18: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Oldenburg (Германия), постъпило на 3 април 2018 г. — Bußgeldsache/NK	10
2018/C 221/12	Дело C-259/18: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Испания), постъпило на 11 април 2018 г. — Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A./Asendia Spain, S.L.U.	11
2018/C 221/13	Дело C-272/18: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 20 април 2018 г. — Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG	11
2018/C 221/14	Дело C-275/18: Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 23 април 2018 г. — Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství	12
2018/C 221/15	Дело C-304/18: Иск, предявен на 4 май 2018 г. — Европейска комисия/Италианска република	13

Общ съд

2018/C 221/16	Дело T-431/12: Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Distillerie Bonollo и др./Съвет (Дъмпинг — Внос на винена киселина с произход от Китай — Промяна на окончателното антидъмпингово мито — Частично междинно преразглеждане — Жалба за отмяна — Пряко и лично засягане — Допустимост — Определяне на нормалната стойност — Конструирана нормална стойност — Промяна на методологията — Индивидуално третиране — Член 2, параграф 7, буква а) и член 11, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (понастоящем член 2, параграф 7, буква а) и член 11, параграф 9 от Регламент (ЕС) 2016/1036) — Ограничаване на действието на отмяната във времето)	15
2018/C 221/17	Дело T-241/16: Решение на Общия съд от 4 май 2018 г. — El Corte Inglés/EUIPO — WE Brand (EW) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „EW“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „WE“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (впоследствие член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	16
2018/C 221/18	Дело T-574/16: Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — НК/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Наследствена пенсия — Условия за предоставяне — Условие за продължителност на брака — Небрачно партньорство — Член 17, първа алинея от приложение VIII към Правилника)	16

2018/C 221/19	Дело T-653/16: Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Малта/Комисия (Достъп до документи — Регламент (СЕ) № 1049/2001 — Документи, държани от Комисията — Документи, произхождащи от държава членка — Документи, разменени в рамките на режима на контрол, за да се осигури спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството — Член 113 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 — Публичен достъп вследствие на заявление, подадено от неправителствена организация — Жалба за отмяна — Допустимост — Задължение за мотивиране — Лоялно сътрудничество — Избор на правното основание)	17
2018/C 221/20	Дело T-662/16: Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Gall Pharma/EUIPO — Pfizer (Styriagra) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Styriagra“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „VIAGRA“ — Неоснователно извличане на полза от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)	18
2018/C 221/21	Дело T-721/16: Решение на Общия съд от 8 май 2018 г. — Luxottica Group/EUIPO — Chen (BeyBeni) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „BeyBeni“ — По-ранна национална фигуративна марка „Ray-Ban“ — Относително основание за отказ — Увреждане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001])	18
2018/C 221/22	Дело T-2/17: Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — J-M.-E.V. e hijos/EUIPO — Masi (MASSI) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Заявка за словна марка на Европейския съюз „MASSI“ — По-ранна национална словна марка „MASI“ — Член 56, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 63, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Сила на пресъдено нещо — Член 53, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 2, буква в) от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 60, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 2, буква в) от Регламент 2017/1001] — Общоизвестна марка по смисъла на член 6а от Парижката конвенция)	19
2018/C 221/23	Дело T-34/17: Решение на Общия съд от 4 май 2018 г. — Skyleader/EUIPO — Sky International (SKY-LEADER) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „SKYLEADER“ — Невземане предвид на доказателства, представени пред отдела по отмяна — Член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 95, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент 207/2009 [понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001] — Правило 40, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 2868/95 [понастоящем член 19, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430])	20
2018/C 221/24	Дело T-187/17: Решение на Общия съд от 4 май 2018 г. — Bernard Krone Holding/EUIPO (Mega Liner) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Mega Liner“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Задължение за мотивиране — Член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94, параграф 1 от Регламент 2017/1001)	21
2018/C 221/25	Дело T-188/17: Решение на Общия съд от 4 май 2018 г. — Bernard Krone Holding/EUIPO (Coil Liner) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Coil Liner“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Задължение за мотивиране — Член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94, параграф 1 от Регламент 2017/1001)	21

2018/C 221/26	Съединени дела T-193/17, T-194/17 и T-195/17: Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — SeгамTec/EUIPO — C5 Medical Werks (Форма на част от бедрена протеза и др.) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Триизмерна марка на Европейския съюз — Форма на част от бедрена протеза — Фигуративна марка на Европейския съюз, представляваща част от бедрена протеза — Марка на Европейския съюз, състояща се от един нюанс на розовото — Оттегляне на молбите за обявяване на недействителност и прекратяване на производствата за обявяване на недействителност — Жалба на притежателя на марката за отмяна на определенията за прекратяване — Недопустимост на жалбата пред апелативния състав — Член 59 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (станал член 67 от Регламент (ЕС) 2017/1001)	22
2018/C 221/27	Дело T-200/17: Решение на Общия съд от 3 май 2017 г. — SB/EUIPO (Публична служба — Срочно наети служители — Срочен трудов договор — Решение за неподновяване — Възражение за незаконосъобразност — Задължение за мотивиране — Задължение за полагане на грижа — Дискриминация, основана на възраст)	23
2018/C 221/28	Дело T-463/17: Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Raise Conseil/EUIPO — Raizers (RAISE) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „RAISE“ — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Отличителен характер, придобит в резултат на използване — Член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001) — Член 52, параграфи 1 и 2 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 59, параграфи 1 и 2 от Регламент 2017/1001)	23
2018/C 221/29	Дело T-354/15: Определение на Общия съд от 19 април 2018 г. — Allergopharma/Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Схема за помощи, която предвижда освобождаване от задължителната за производителя отстъпка за определени лекарствени продукти — Решение, с което се обявява, че схемата за помощи е съвместима с вътрешния пазар — Липса на лично засягане — Акт, който включва мерки за изпълнение — Недопустимост)	24
2018/C 221/30	Дело T-916/16: Определение на Общия съд от 23 април 2018 г. — Winkler/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Прехвърляне на придобити по национален пенсионен режим пенсионни права — Предложение за признаване на години осигурителен стаж за пенсия — Неподлежащ на обжалване акт — Акт, който не е увреждащ — Явна недопустимост)	25
2018/C 221/31	Дело T-234/17: Определение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Siberian Vodka/EUIPO — Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „DIAMOND ICE“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „DIAMOND CUT“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	25
2018/C 221/32	Дело T-298/17: Определение на Общия съд от 18 април 2018 г. — Iordăchescu и др./Парламент и др. (Жалба за отмяна — Директива 2014/40/ЕС — Сближаване на законодателствата — Производство, представяне и продажба на тютюневите изделия и на свързаните с тях изделия — Срок за подаване на жалбата — Просрочие — Искане за обезщетение — Подадена по съдебен ред жалба — Неспазване на изискванията за форма — Недопустимост — Липса на компетентност)	26
2018/C 221/33	Дело T-203/18 R: Определение на председателя на Общия съд от 3 май 2018 г. — VQ/ЕЦБ (Обезпечително производство — Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Задачи, възложени на ЕЦБ с Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Правомощия на ЕЦБ — Специфични правомощия за надзор — Административни санкции — Публикуване — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	27
2018/C 221/34	Дело T-230/18 R: Определение на председателя на Общия съд от 4 май 2018 г. — Czarniecki/Парламент (Обезпечително производство — Институционално право — Заместник-председател на Европейския парламент — Решение на Парламента за прекратяване на мандата на заместник-председател — Молба за постановяване на временни мерки — Разпореждане — Недопустимост)	27

2018/C 221/35	Дело T-186/18: Жалба, подадена на 14 март 2018 г. — Abaco Energy и др./Комисия	28
2018/C 221/36	Дело T-224/18: Жалба, подадена на 11 април 2018 г. — PV/Комисия	29
2018/C 221/37	Дело T-225/18: Жалба, подадена на 1 април 2018 г. — Manéa/CdT	31
2018/C 221/38	Дело T-237/18: Жалба, подадена на 9 април 2018 г. — Martini-Sportswear/EUIPO — Olympique de Marseille (M)	32
2018/C 221/39	Дело T-251/18: Жалба, подадена на 23 април 2018 г. — IFSUA/Съвет	33
2018/C 221/40	Дело T-257/18: Жалба, подадена на 24 април 2018 г. — Iberpotash/Комисия	34
2018/C 221/41	Дело T-259/18: Жалба, подадена на 23 април 2018 г. — Zakłady Chemiczne „Siarkopol“ Tarnobrzeg/EUIPO — EuroChem Agro (Unifoska)	35
2018/C 221/42	Дело T-264/18: Жалба, подадена на 27 април 2018 г. — Gruppo Armonie/EUIPO (mo.da)	36
2018/C 221/43	Дело T-272/18: Жалба, подадена на 27 април 2018 г. — EBM Technologies/EUIPO (MobiPACS)	36
2018/C 221/44	Дело T-278/18: Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — Nemius Group/EUIPO (DENTALDISK)	37

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 221/01)

Последна публикация

ОВ С 211, 18.6.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 200, 11.6.2018 г.

ОВ С 190, 4.6.2018 г.

ОВ С 182, 28.5.2018 г.

ОВ С 166, 14.5.2018 г.

ОВ С 161, 7.5.2018 г.

ОВ С 152, 30.4.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване от Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Унгария), постъпило на 8 януари 2018 г. — István Bán/КР 2000 Kft. и Edit Kovács

(Дело C-24/18)

(2018/С 221/02)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: István Bán

Ответници: КР 2000 Kft. и Edit Kovács

Преюдициален въпрос

Въвежда ли ограничение, противоречащо на членове 49 ДФЕС и 63 ДФЕС, национална правна уредба, съгласно която *ex lege* — без каквото и да било парично обезщетение — се погасят учредените права на плодopolзване върху земи, използвани за селскостопански или горскостопански цели, когато в резултат на принудително изпълнение нов собственик придобие недвижимия имот, върху който е учредено правото на плодopolзване, а ползвателят на земята не е получавал за нея помощ за развитие на селското стопанство или на селските райони, финансирана от Европейския съюз или Унгария и обвързана със задължение земята да се използва за период, определен чрез правна норма?

Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 6 февруари 2018 г. — Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-75/18)

(2018/С 221/03)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Отговорник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 49 ДФЕС, 54 ДФЕС, 107 ДФЕС и 108 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат мярка на държава членка, при която в резултат от прилагането на правната уредба на държавата членка (Закон за облагане на телекомуникациите със специален данък) реалната данъчна тежест се понася от данъчнозадължените лица, които са чуждестранна собственост? Означава ли този резултат, че е налице непряка дискриминация?
- 2) Противоречи ли на членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС правна уредба на държава членка, в която се предвижда задължение за заплащане на данък, определян чрез облагане на оборота с прогресивна данъчна ставка? Означава ли това задължение, че е налице непряка дискриминация, ако в резултат от него реалната данъчна тежест при най-високо облагаемото ниво се понася главно от данъчнозадължените лица, които са чуждестранна собственост? Представлява ли този резултат забранена пържавна помощ?
- 3) Трябва ли член 401 от Директивата за ДДС⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която води до разграничение между чуждестранни и местни данъчнозадължени лица? Трябва ли да се счита, че специалният данък има характера на данък върху оборота? С други думи, съвместим ли е този данък с Директивата за ДДС?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 16 февруари 2018 г. — Dalmandi Mezőgazdasági Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-126/18)

(2018/C 221/04)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Отговорник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли разпоредбите на общностното право и по-специално тези на Директива 2006/112/ЕО на Съвета⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“) (в частност член 183), както и принципите на ефективност, директен ефект и еквивалентност съдебна практика на държава членка, съгласно която при прилагането на релевантните правила относно лихвите за забава се приема, че националният данъчен орган не е допуснал нарушение (бездействие), а именно че не е налице забавяне на плащането от негова страна на невъзстановимата част от данъка върху добавената стойност (наричан по-нататък „ДДС“) във връзка с неплатените от данъчнозадължените лица престации, тъй като към момента на произнасянето на националния данъчен орган противоречащата на общностното право правна уредба е била в сила и едва по-късно Съдът е приел че предвиденото в нея изискване е несъвместимо с общностното право? По този начин националната практика допуска като „квази“ законосъобразно прилагането на това изискване, което е предвидено в националното право, но е било в нарушение на правото на Съюза до момента, в който националният законодател го е отменил формално.

- 2) Допускат ли разпоредбите на общностното право и по-специално тези на Директивата за ДДС (в частност член 183), както и принципите на равностойност, ефективност и директен ефект, правна уредба и практика на държава членка, съгласно които при прилагането на релевантните правила относно лихвите за забава се прави разграничение в зависимост от това дали националният данъчен орган не е възстановил данъка, като е спазил разпоредбите на националното право, които са в сила към тогавашния момент, но впоследствие се е оказало, че противоречат на общностното право, или е направил това в нарушение на тези разпоредби, и съгласно която практика, по отношение на размера на дължимите лихви върху ДДС, който не е възстановен в разумен срок вследствие на предвидено в националното право изискване, за което Съдът е приел, че противоречи на правото на Съюза, се установяват два отделни периода, при които:
- за първия период данъчнозадължените лица могат да получат само лихви за забава по основния лихвен процент на централната банка, като се има предвид, че противоречащата на общностното право унгарска правна уредба е била в сила към тогавашния момент и че поради това унгарските данъчни органи не са извършили нарушение като не са допуснали възстановяването в разумен срок на посочения във фактурите ДДС, докато
 - за втория период трябва да се платят лихви по основния лихвен процент на централната банка в двоен размер, приложим съгласно правото на тази държава членка в случай на забава, само за закъснялото плащане на лихвите за забава за първия период?
- 3) Допускат ли разпоредбите на общностното право и по-конкретно член 183 от Директивата за ДДС, както и принципът на ефективност практика на държава членка, която определя като начален момент за изчисляване на лихвите за забава (сложна лихва, лихви върху лихвите), дължими съгласно разпоредбите в държавата членка относно забавянето на плащането на лихвите за забава върху данъка, удържан в нарушение на правото на Съюза (лихви върху ДДС, в случая основна лихва), не първоначалния момент, от който са изискуеми лихвите върху ДДС (основна лихва), а последващ момент, като се има предвид по-специално, че искането за заплащане на лихви във връзка с данъци, удържани или невъзстановени в противоречие с правото на Съюза, е субективно право, което пряко произтича от самото право на Съюза?
- 4) Допускат ли разпоредбите на общностното право и по-конкретно член 183 от Директивата за ДДС, както и принципът на ефективност практика на държава членка, съгласно която данъчнозадълженото лице трябва да представи самостоятелна молба, когато претендира лихви, дължими поради нарушение, изразяващо се в забавяне от страна на данъчния орган, докато в други случаи на искане за лихви за забава не се предвижда подобна самостоятелна молба, тъй като лихвите се определят служебно?
- 5) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, допускат ли разпоредбите на общностното право и по-конкретно член 183 от Директивата за ДДС, както и принципът на ефективност практика на държава членка, съгласно която сложна лихва (лихви върху лихвите) при забавянето на плащането на лихвите за забава върху данъка, удържан в нарушение на правото на Съюза, установено от Съда (лихви върху ДДС, в случая основна лихва), се дължи само ако данъчнозадълженото лице представи извънредна молба, с която иска не конкретно заплащането на лихви, а размера на данъка за неизплатените престации именно към момента на отмяната във вътрешното право на националната правна норма, противоречаща на правото на Съюза, която предвижда удържане на ДДС, дължим при посоченото неплащане, въпреки че са дължими лихвите върху ДДС, на които се основава искането за заплащане на сложна лихва относно данъчни периоди, предшествали извънредната молба и които са останали неплатени?
- 6) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, допускат ли разпоредбите на общностното право и по-конкретно член 183 от Директивата за ДДС, както и принципът на ефективност практика на държава членка, която предвижда изгубването на правото на получаване на сложна лихва (лихви върху лихвите) при забавянето на плащането на лихвите за забава върху данъка, удържан в нарушение на правото на Съюза, установено от Съда (лихви върху ДДС, в случая основна лихва), във връзка с искания за заплащане на лихви върху ДДС, които не са обхванати от периода на съответната данъчна декларация, за който се отнася преклузивният срок, предвиден за представянето на извънредната молба, като тези лихви са станали изискуеми в по-ранен момент?
- 7) Допускат ли разпоредбите на общностното право и по-конкретно член 183 от Директивата за ДДС (като се имат предвид по-специално принципът на ефективност и обстоятелството, че искането за заплащане на лихви във връзка с удържани или невъзстановени данъци има характер на субективно право) практика на държава членка, която лишава окончателно данъчнозадълженото лице от възможността да претендира лихви върху удържания данък в съответствие с национална правна уредба, за която е прието впоследствие, че противоречи на общностното право, и която забранява да се претендира ДДС за определени неизплатени престации, така че

- [въз основа на тази практика] се приема за неоснователно искането за заплащане на лихви към момента, в който е изискуем[о възстановяването на] данък[a], на основание на разпоредба, за която е прието впоследствие, че противоречи на общностното право (с мотива че не е имало забавяне и че данъчният орган само е приложил действащото право),
- както и впоследствие, когато във вътрешния правен ред е отменена разпоредбата, ограничаваща правото на възстановяване, за която е прието, че противоречи на общностното право, въз основа на изтекла давност?
- 8) Допускат ли разпоредбите на общностното право и по-конкретно член 183 от Директивата за ДДС, както и принципът на ефективност практика на държава членка, съгласно която възможността да се претендират лихви за забава, които трябва да заплатят върху (основните) лихви за ДДС, дължими на данъчнозадължения субект за данъка, който не е възстановен към момента, към който вече е станал изискуем по силата на норма на вътрешното право, за която е прието впоследствие, че противоречи на общностното право, е обусловена за целия период от 2005 г. до 2011 г. от това дали данъчнозадълженото лице претендира към този момент възстановяване на ДДС за периода на съответната данъчна декларация за този данък, през който противоречащата на общностното право разпоредба е отменена във вътрешния правен ред (септември 2011 г.), въпреки че (основните) лихви за ДДС не са заплатени нито преди този момент, нито след него, преди да бъде предявена претенцията пред националния съд?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

**Преюдициално запитване от Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария),
постъпило на 6 март 2018 г. — FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Дело C-173/18)

(2018/C 221/05)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: FS

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициален въпрос

Трябва ли правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че данъчният орган не може да изключи, в рамките на последващ данъчен контрол, възможността данъчнозадължените лица да изберат освобождаването от ДДС, предвидено за малките предприятия?

**Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Полша), постъпило на
9 март 2018 г. — Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank
BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku**

(Дело C-183/18)

(2018/C 221/06)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Районен съд Гданск Юг, Гданск) (Полша)

Страни в главното производство

Вносител: Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Друга страна в производството: Bank BGZ BNP Paribas S.A. в Гданск

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на член 1, буква а), член 9, параграф 3 и член 20, параграф 1 и параграф 2, буква б) от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции ⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че предаденото за изпълнение решение, с което е наложена финансова санкция на юридическо лице, трябва да бъде изпълнено в изпълняващата държава, въпреки че националните разпоредби, с които е транспонирано рамковото решение, не предвиждат възможност за изпълнение на решения, налагащи такава санкция на юридическо лице?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли понятието „юридическо лице“, използвано в разпоредбите на член 1, буква а) и член 9, параграф 3 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета, да се тълкува в съответствие с:
 - а) правните разпоредби на решаващата държава (член 1, буква в);
 - б) правните разпоредби на изпълняващата държава (член 1, буква г);
 - в) като автономно понятие на правото на Съюза,

и съответно обхваща ли това понятие и клона на юридическо лице, въпреки че в изпълняващата държава клонът на юридическо лице не притежава самостоятелна правосубектност?

⁽¹⁾ ОВ L 76, 2005 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 150.

Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 13 март 2018 г. — Glencore Agriculture Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-189/18)

(2018/C 221/07)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Отговорник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на Директивата за ДДС ⁽¹⁾, както и, доколкото се отнасят до тях, основният принцип на зачитане на правото на защита и член 47 от Хартата на основните права да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка и национална практика, основана на тази правна уредба, съгласно които констатациите в рамките на ревизия на страните по правоотношението (договор, сделка), с което е свързано данъчното задължение, направени от данъчния орган в производство, страна по което е едната от страните в това правоотношение (издателят на фактурите в главното производство), от които следва преквалифициране на правоотношението, трябва служебно да се вземат предвид от данъчния орган при ревизия на другата страна в правоотношението (получателя на фактурите в главното производство), като се има предвид, че другата страна в правоотношението не разполага с никакво право, и по-специално с правото на защита, присъщо на качеството на страна в първоначалното ревизионно производство?

- 2) В случай че Съдът даде отрицателен отговор на първия въпрос, допускат ли разпоредбите на Директивата за ДДС, както и, доколкото се отнасят до тях, основният принцип на зачитане на правото на защита и член 47 от Хартата на основните права, национална практика, която позволява производство като посоченото в първия въпрос, в резултат от което другата страна в правоотношението (получателят на фактурите) не разполага в първоначалното ревизионно производство с правата, присъщи на качеството на страна, и следователно няма право на обжалване в ревизионно производство, чиито констатации трябва да се вземат служебно предвид от данъчния орган в ревизионното производство във връзка с данъчното задължение на другата страна и могат да бъдат в нейна тежест, като се има предвид, че данъчният орган не предоставя на другата страна преписката относно ревизията, извършена на първата страна в правоотношението (издател на фактурите), и по-специално доказателствата, от които произтичат констатациите, както и протоколите и административните актове, а ѝ предоставя само част от тях под формата на резюме, при което данъчният орган запознава другата страна с преписката само непряко, правейки подбор според собствените си критерии, по отношение на които другата страна не може да упражни никакъв контрол?
- 3) Трябва ли разпоредбите на Директивата за ДДС, както и, доколкото се отнасят до тях, основният принцип на зачитане на правото на защита и член 47 от Хартата на основните права да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която констатациите в рамките на ревизия на страните по правоотношението, с което е свързано данъчното задължение, направени от данъчния орган в производство, страна по което е издателят на фактурите и от които следва констатацията, че този издател е участвал в активна данъчна измама, трябва служебно да се вземат предвид от данъчния орган в ревизията на получателя на фактурите, като се има предвид, че в производството по отношение на издателя този получател не разполага с правата, присъщи на качеството на страна, и следователно няма право на обжалване в рамките на ревизионното производство, чиито констатации трябва служебно да се вземат предвид от данъчния орган в ревизионното производство относно данъчното задължение на получателя и могат да бъдат в негова тежест, и като се има предвид, че [данъчният орган] не предоставя на получателя преписката относно ревизията на издателя, и по-специално доказателствата, от които произтичат констатациите, както и протоколите и административните актове, а му предоставя само част от тях под формата на резюме, при което данъчният орган запознава получателя с преписката само непряко, правейки подбор според собствените си критерии, по отношение на които получателят не може да упражни никакъв контрол?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Полша), постъпило на 19 март 2018 г. — Наказателно производство срещу B.S.

(Дело C-195/18)

(2018/C 221/08)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Страни в главното производство

B.S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 2 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки ⁽¹⁾ във връзка с приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че може да се смята за бира от малц с код 2203 от Комбинираната номенклатура продуктът, при който за производството на готовата за заквасване пивна мъст се използват малцов екстракт, глюкозен сироп, лимонена киселина и вода, включително когато делът на немалцовите съставки в пивната мъст преобладава спрямо малцовите съставки и глюкозният сироп се добавя към подготвената за заквасване пивна мъст преди процеса на ферментация на мъстта, и какви критерии трябва да се вземат предвид при определянето на пропорцията между малцовите и немалцовите съставки в готовата за заквасване пивна мъст, за да се окачестви полученият продукт като бира с код 2203 по КН?

⁽¹⁾ ОВ L 316, 1992 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 152.

⁽²⁾ ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3.

Преюдициално запитване от Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Германия), постъпило на 27 март 2018 г. — ML

(Дело C-220/18)

(2018/C 221/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Страни в главното производство

Издирвано лице: ML

Преюдициални въпроси

- 1) Какво значение има при тълкуването на посочените разпоредби ⁽¹⁾ обстоятелството, че в издаващата държава членка съществуват възможности за правна защита на задържаните лица по отношение на условията на задържане?
 - а) Следва ли в случаите, когато изпълняващите съдебни органи разполагат с данни, които сочат за съществуването на системни или общи, засягащи определени групи лица или определени места за задържане, недостатъци във връзка с условията на задържане в издаващата държава членка, да се изключи, при спазване на посочените разпоредби, съществуването на съставляваща пречка за допустимостта на екстрадицията реална опасност от нечовешко или унизително отношение към издирваното лице в случая на екстрадицията му, ако се създават такива възможности за правна защита, без да е необходимо да се направи допълнителна проверка на конкретните условия на задържане?
 - б) От значение ли е за тази преценка обстоятелството, че що се отнася до посочените възможности за правна защита, Европейският съд по правата на човека счита, че няма основание да се приеме, че тези възможности за правна защита не предоставят на задържаните лица реалистични перспективи за подобряване на неподходящи условия на задържане?
- 2) Ако от отговора на първия преюдициален въпрос следва, че съществуването на възможности за правна защита на задържани лица, без да е направена допълнителна проверка на конкретните условия за задържане в издаващата държава членка, не е от естество да изключи наличието на реална опасност от нечовешко или унизително отношение към издирваното лице:
 - а) следва ли посочените разпоредби да се тълкуват в смисъл, че проверката на условията на задържане в издаващата държава членка трябва да обхваща всички пенитенциарни заведения или други места за лишаване от свобода, в които издирваното лице евентуално би могло да бъде настанено? Важи ли това и в хипотезата на временно задържане или на задържане с цел временно настаняване в определени пенитенциарни заведения? Или проверката може да се ограничи до пенитенциарното заведение, в което според информацията, предоставена от органите на издаващата държава членка, се твърди, че издирваното лице вероятно ще бъде настанено за по-голямата част от срока на задържане?

- б) необходимо ли е във всеки конкретен случай да се извършва подробна проверка на съответните условия на задържане, в резултат на която да се установят както площта на личното пространство, с което разполага всеки затворник, така и останалите условия на задържане? Следва ли при преценката на така установените условия на задържане да се вземе предвид практиката на Европейския съд по правата на човека, произтичаща от решение *Muršič c/у Хърватия* (решение от 30 октомври 2016 г., № 7334/13)?
- 3) Ако от отговора на втория преюдициален въпрос също следва, че задълженията на изпълняващите съдебни органи да извършват проверка трябва да обхващат всички пенитенциарни заведения, които могат да бъдат взети предвид:
- а) може ли предоставянето на обща гаранция от страна на издаващата държава членка, че издирваното лице няма да бъде изложено на опасност да бъде подложено на нечовешко или унижително отношение, да изключи необходимостта изпълняващите съдебни органи да извършат проверката на условията на задържане във всяко отделно пенитенциарно заведение, което може да бъде взето предвид?
- б) или може ли, вместо проверка на условията на задържане във всяко отделно пенитенциарно заведение, което може да бъде взето предвид, решението на изпълняващите съдебни органи относно допустимостта на екстрадицията да се обвърже с условието, че издирваното лице няма да бъде подложено на такова отношение?
- 4) Ако от отговора на третия преюдициален въпрос също следва, че предоставянето на гаранции и поставянето на условия не могат да изключат необходимостта от извършването на проверката на условията на задържане от страна на изпълняващите съдебни органи във всяко пенитенциарно заведение в издаващата държава членка, което може да бъде взето предвид:
- а) обхваща ли задължението на изпълняващите съдебни органи за извършване на проверка на условията за задържане във всички пенитенциарни заведения, които могат да бъдат взети предвид, и в случаите, когато от страна на съдебните органи на издаващата държава членка е посочено, че задържането на издирваното лице в посочените заведения ще е с продължителност до три седмици, но това се обуславя от настъпването на обстоятелства, съставляващи пречка за това?
- б) Важи ли това и когато изпълняващите съдебни органи не могат да установят дали тази информация е предоставена от издаващите съдебни органи, респективно дали тя произхожда от някой от централните органи на издаващата държава членка, предприели действия по искане на издаващия съдебен орган за помощ?

⁽¹⁾ Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).
Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 година за изменение на рамкови решения 2002/584/ПВР, 2005/214/ПВР, 2006/783/ПВР, 2008/909/ПВР и 2008/947/ПВР, с което се укрепват процесуалните права на лицата и се насърчава прилагането на принципа за взаимно признаване на решения, постановени в отсъствието на заинтересованото лице по време на съдебния процес (ОВ L 81, стр. 24).

Преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 28 март 2018 г. — VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Дело C-222/18)

(2018/C 221/10)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Ответник: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 3, буква к) и член 11, параграф 1 от Директива 2011/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 година за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че противоречи на принципа на взаимно признаване на медицинските предписания и свободното предоставяне на услуги и следователно е несъвместима с този принцип и с тази свобода национална правна уредба, която разграничава две категории медицински предписания и позволява само при едната от тях да се отпускат лекарствени продукти на лекар, осъществяващ медицинската си дейност в държава, различна от разглежданата държава членка?

⁽¹⁾ ОВ L 88, 2011 г., стр. 45.

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Oldenburg (Германия), постъпило на 3 април 2018 г. — Bußgeldsache/NK

(Дело C-231/18)

(2018/C 221/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Oldenburg

Страни в главното производство

Заинтересовано лице: NK

Друга страна в производството: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Преюдициални въпроси

1) Може ли търговец на едро на добитък, който придобива живи животни от земеделски стопанин и ги транспортира до кланица на разстояние, което не надвишава 100 км, на която продава животните, да се позове на изключението по член 13, параграф 1, буква п) от Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт (наричан по-нататък „Регламент № 561/2006“) ⁽¹⁾ — „превозни средства, използвани за превоз на живи животни от фермите до местните пазари и обратно или от пазарите до местните кланици в радиус от 100 километра“, тъй като при придобиването от земеделския стопанин става въпрос за „пазар“ по смисъла на тази разпоредба или самото предприятие за търговия с добитък следва да се разглежда като „пазар“?

Ако не става въпрос за „пазар“ по смисъла на тази разпоредба:

2) Може ли търговецът на едро на добитък, който придобива живи животни от земеделски стопанин и ги транспортира до кланица на разстояние, което не надвишава 100 км, на която продава животните, да се позове на това изключение при прилагане на гореспомнатата разпоредба по аналогия?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (ОВ L 102, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 214 и поправка в ОВ L 195, 2016 г., стр. 83).

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Испания), постъпило на 11 април 2018 г. — Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A./Asendia Spain, S.L.U.

(Дело C-259/18)

(2018/C 221/12)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Ответник: Asendia Spain, S.L.U.

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член 7, параграф 1 и член 8 от Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата ⁽¹⁾ (Директива за пощенските услуги) в нейната редакция след изменението ѝ с Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. ⁽²⁾, национална правна уредба, съгласно която гаранцията, предоставена на пощенския оператор, на когото е възложено да предоставя универсалната пощенска услуга, предполага, че само на него е разрешено да разпространява средства за заплащане на таксата за пощенски услуги, различни от пощенските марки?
- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, съответства ли на правната уредба на Европейския съюз в областта на пощенските услуги изискването частните пощенски оператори да разполагат с реални и достъпни за потребителите обекти, за могат да разпространяват и търгуват със средства за заплащане на таксата за пощенски услуги, различни от пощенските марки?

⁽¹⁾ ОВ L 15, 1998 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 12.

⁽²⁾ Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 година за изменение на Директива 97/67/ЕО с оглед пълното изграждане на вътрешния пазар на пощенски услуги в Общността (ОВ L 52, 2008 г., стр. 3).

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 20 април 2018 г. — Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Дело C-272/18)

(2018/C 221/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Verein für Konsumenteninformation

Ответник: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Преюдициални въпроси

1. Обхваща ли изключението от приложното поле по член 1, параграф 2, буква д) от Конвенцията за приложимото право към договорните задължения от 19 юни 1980 г. (наричана по-нататък „Римската конвенция“) и по член 1, параграф 2, буква е) от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорни задължения (наричан по-нататък „Регламент „Рим I““) ⁽¹⁾ и споразуменията между доверител и фидуциарен собственик, който държи за доверителя дялово участие в командитно дружество, особено ако е налице прешлитане на дружествените и фидуциарните договори?

2. При отрицателен отговорът на първия въпрос:

Трябва ли член 3, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (наричана по-нататък „Директивата за неравноправните клаузи“) ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че клауза във фидуциарен договор за управление на дялово участие в командитно дружество, сключен между търговец и потребител, която не е индивидуално договорена и съгласно която е приложимо правото на държавата по седалището на командитното дружество, се счита за неравноправна, когато единствената цел на фидуциарния договор е управлението на дяловото участие в командитното дружество и доверителят придобива правата и задълженията на пряк съдружник?

3. При утвърдителен отговор на първия или втория въпрос:

Променя ли се отговорът, ако за предоставянето на дължимите от него услуги търговецът не трябва да отива в държавата на потребителя, но е задължен да предоставя на потребителя дял при разпределението на печалбата, други финансови предимства, произтичащи от дяловото участие, и информацията относно извършените стопански операции с дяловото участие? Има ли значение в това отношение дали се прилага Регламент „Рим I“, или Римската конвенция?

4. При утвърдителен отговор на третия въпрос:

Трябва ли да се запази този отговор, ако в допълнение към обстоятелството, че заявката за приемането на потребителя в дружеството е подписана в държавата по неговото местопребиваване, търговецът предоставя и в интернет информацията относно дяловото участие и е създаден механизъм за извършване на разплащанията в държавата на потребителя, чрез който потребителят следва да внесе размера на участието, независимо че търговецът няма право да се разпорежда с тази банкова сметка? Има ли значение в това отношение дали се прилага Регламент „Рим I“, или Римската конвенция?

⁽¹⁾ ОВ L 177, 2008 г., стр. 6, публикувана на български език в ОВ L 347, 2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 23 април 2018 г. — Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-275/18)

(2018/C 221/14)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Milan Vinš

Отговорник: Odvolací finanční ředitelství

Преюдициални въпроси

- 1) Допустимо ли е правото на освобождаване от данъка върху добавената стойност при износ на стоки (член 146 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (наричана по-нататък „Директивата“) да е обвързано от условието стоките първо да бъдат поставени под определен митнически режим (§ 66 Zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty) (член 66 от Закон № 235/2004 относно данъка върху добавената стойност)?
- 2) Такава национална правна уредба достатъчно обоснована ли е съгласно член 131 от Директивата като условие за целите на предотвратяването на данъчни измами, избягване на данъци или злоупотреба?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3, ОВ L 249, 2012 г., стр. 15 и ОВ L 323, 2015 г., стр. 31.

Иск, предявен на 4 май 2018 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-304/18)

(2018/C 221/15)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

Комисията моли Съда:

— да установи, че като е отказала да предостави обичайните собствени ресурси в размер на 2 120 309,50 EUR във връзка с известие за невъзможност за събиране П(07)08-917, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 8 от Решение на Съвета 94/728/ЕО Евратом ⁽¹⁾, член 8 от Решение на Съвета 2000/597/ЕО Евратом ⁽²⁾, член 8 от Решение на Съвета 2007/436/ЕО Евратом ⁽³⁾ и член 8 от Решение на Съвета 2014/335/ЕС ⁽⁴⁾, както и по членове 6, 10, 11 и 17 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/1989 ⁽⁵⁾ на Съвета, членове 6, 10, 11 и 17 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета ⁽⁶⁾ и членове 6, 10, 12 и 13 от Регламент (ЕО, Евратом) № 609/2014 на Съвета ⁽⁷⁾,

— да осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Данните, с които разполага Комисията и които се основават на предоставени от Италианската Република в досъдебната фаза на производството известия и информация, сочат, че в рамките на операция за борба с измамите, която има за цел борбата с незаконния трафик на чуждестранен обработен тютюн, през 1997 г. италианските органи са установили въпросното митническо задължение, осчетоводили са го в отделна счетоводна отчетност и в следствие са съобщили на длъжника размера на дължимите мита. Като се има предвид обстоятелството, че въпросното задължение е осчетоводено в отделна счетоводна отчетност (отчетност В) и не е било оспорено, италианските органи е трябвало своевременно да пристъпят към събирането му, но те все още не са направили това. Италианските органи са изчакали изхода на съответните наказателни производства, образувани спрямо длъжниците, преди да започнат процедурата по събиране, като посочените производства са приключили приблизително 6 години след възникването и установяването на задължението.

Митническите сборове съставляват собствени ресурси на Съюза, които държавите членки следва да събират и да предоставят на разположение на Комисията. Задължението на държавите членки да установят правото на Съюза върху собствените ресурси възниква в момента, в който са изпълнени предпоставките, предвидени в митническата правна уредба (определяне на размера на митата, които произтичат от митническото задължение и самоличността на задълженото лице).

Регламентът за предоставяне освен това предвижда, че държавите членки са длъжни да приемат всички необходими мерки, за да бъдат предоставени на Комисията сумите, които съответстват на установените права. Държавите членки са освободени от задължението да предоставят на Комисията сумите, които съответстват на установените права, само когато те не са могли да бъдат събрани поради непреодолима сила или когато се окаже, че е станало окончателно невъзможно да се пристъпи към събирането им поради причини, които не могат да им бъдат вменени в отговорност. Ако държава членка не предостави на Комисията сумата на установените собствени ресурси, без да е налице някое от предвидените в Регламента за предоставяне условия, тази държава членка не изпълнява своите задължения по силата на правната уредба на Съюза. Всяка забава при предоставянето на собствените ресурси освен това води до възникването в тежест на съответната държава членка на задължението да плати лихви за забава за целия срок на забавата.

С оглед на обстоятелството, че италианските органи са изчакали по същество 6 години преди да започнат процедурите по събиране на въпросното задължение и че тази забава може да бъде вменена в отговорност само на италианските органи, Италианската република не може да поддържа, че е приела всички необходими мерки, за да бъдат предоставени на Комисията сумите, съответстващи на установените права. Италианските органи винаги са отказвали да предоставят на Комисията установената сума.

Ето защо Комисията поддържа, че във въпросния случай Италианската република не е изпълнила своите задължения по силата на член 8 от Решението относно собствените ресурси, както и на членове 6, 10, 11 и 17 (понастоящем членове 6, 10, 12 и 13) от Регламента за предоставяне.

⁽¹⁾ 94/728/ЕО, Евратом: Решение на Съвета от 31 октомври 1994 година относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 293, стр. 9).

⁽²⁾ 2000/597/ЕО, Евратом: Решение на Съвета от 29 септември 2000 година относно системата на собствените ресурси на Европейските общности (ОВ L 253, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 206).

⁽³⁾ 2007/436/ЕО, Евратом: Решение на Съвета от 7 юни 2007 година относно системата на собствените ресурси на Европейските общности (ОВ L 163, стр. 17 и поправка в ОВ L 262, 1.10.2008 г., стр. 42).

⁽⁴⁾ 2014/335/ЕС, Евратом: Решение на Съвета от 26 май 2014 година относно системата на собствените ресурси на Европейския съюз (ОВ L 168, стр. 105).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата на собствени ресурси на Общностите (ОВ L 155, стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 130, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184).

⁽⁷⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 609/2014 на Съвета от 26 май 2014 година относно методите и процедурата за предоставяне на традиционните собствени ресурси, собствените ресурси на база ДДС и на база БНД и относно мерките за удовлетворяване на потребностите от парични средства (преработен текст) (ОВ L 168, стр. 39).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Distillerie Bonollo и др./Съвет

(Дело T-431/12) ⁽¹⁾

(Дълпинг — Внос на винена киселина с произход от Китай — Промяна на окончателното антидълпингово мито — Частично междинно преразглеждане — Жалба за отмяна — Пряко и лично засягане — Допустимост — Определяне на нормалната стойност — Конструирана нормална стойност — Промяна на методологията — Индивидуално третиране — Член 2, параграф 7, буква а) и член 11, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (понастоящем член 2, параграф 7, буква а) и член 11, параграф 9 от Регламент (ЕС) 2016/1036) — Ограничаване на действието на отмяната във времето)

(2018/C 221/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Distillerie Bonollo SpA (Формиджине, Италия), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Боргорико, Италия), Distillerie Mazzari SpA (Сант'Агата сул Сангерно, Италия), Caviro Distillerie Srl (Фаенца, Италия) и Comercial Química Sarasa, SL (Мадрид, Испания) (представители: R. MacLean, solicitor и A. Bochon, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: S. Voelaert и V. Driessen, подпомагани първоначално от G. Berrisch, адвокат, и N. Chesaites, barrister, впоследствие от G. Berrisch и накрая от N. Tuominen, адвокат)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: първоначално M. França и A. Stobiecka-Kuik, впоследствие M. França и J.-F. Brakeland) и Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Чанджоу, Китай) (представители: E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma и J. Cornelis, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 626/2012 на Съвета от 26 юни 2012 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 349/2012 за налагане на окончателно антидълпингово мито върху вноса на винена киселина с произход от Китайската народна република (ОВ L 182, 2012 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 626/2012 на Съвета от 26 юни 2012 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 349/2012 за налагане на окончателно антидълпингово мито върху вноса на винена киселина с произход от Китайската народна република.
- 2) Остава в сила антидълпинговото мито, наложено с Регламент за изпълнение № 626/2012, що се отнася до продуктите на Ninghai Organic Chemical Factory, докато Европейската комисия и Съветът на Европейския съюз не приемат мерките за изпълнение на настоящото решение.
- 3) Съветът понася направените от него съдебни разноски и тези на Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl и Comercial Química Sarasa, SL.

- 4) *Комисията понася направените от нея съдебни разноски.*
- 5) *Changmao Biochemical Engineering понася направените от него съдебни разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 366, 24.11.2012 г.

Решение на Общия съд от 4 май 2018 г. — El Corte Inglés/EUIPO — WE Brand (EW)

(Дело T-241/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „EW“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „WE“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (впоследствие член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/С 221/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания) (представител: J. L. Rivas Zurdo, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Botis и J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: WE Brand Sàrl (Люксембург, Люксембург) (представители: R. van Oerle и L. Bekke, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 11 февруари 2016 г. (преписка R 426/2015-2), постановено в производство по възражение със страни WE Brand и El Corte Inglés

Диспозитив

- 1) *Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 11 февруари 2016 г. (преписка R 426/2015-2).*
- 2) *EUIPO и WE Brand Sàrl понасят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски на El Corte Inglés, SA.*

⁽¹⁾ ОВ С 251, 11.7.2016 г.

Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — НК/Комисия

(Дело T-574/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Наследствена пенсия — Условия за предоставяне — Условие за продължителност на брака — Небрачно партньорство — Член 17, първа алинея от приложение VIII към Правилника)

(2018/С 221/18)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: НК (представители: S. Rodrigues и A. Tumen, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: G. Gattinara и F. Simonetti)

Встъпила страна в подкрепа на отговорника: Съвет на Европейския съюз (представители: първоначално M. Bauer и M. Veiga, впоследствие M. Bauer и R. Meyer)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на Комисията, с което на жалбоподателя се отказва предоставянето на наследствена пенсия и, ако е необходимо, на решението на Комисията за отхвърляне на жалбата на жалбоподателя по административен ред, и, от друга страна, за обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда НК да заплати съдебните разноски.
- 3) Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-151/15 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.)

Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Малта/Комисия

(Дело T-653/16) ⁽¹⁾

(Достъп до документи — Регламент (СЕ) № 1049/2001 — Документи, държани от Комисията — Документи, произхождащи от държава членка — Документи, разменени в рамките на режима на контрол, за да се осигури спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството — Член 113 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 — Публичен достъп вследствие на заявление, подадено от неправителствена организация — Жалба за отмяна — Допустимост — Задължение за логвиране — Лоялно сътрудничество — Избор на правното основание)

(2018/C 221/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Република Малта (представител: A. Buhagiar)

Отговорник: Европейска комисия (представители: J. Vaquero Cruz и F. Clotuche-Duvieusart)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на генералния секретар на Комисията от 13 юли 2016 г. по потвърдително заявление на Греепреасе за достъп до документи относно предполагаемо незаконосъобразно изпращане на жив червен тон от Тунис към стопанство за отглеждане на риба тон в Малта, в частта му, с която на Греепреасе се предоставя достъп до документи, издадени от малтийските органи.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на генералния секретар на Европейската комисия от 13 юли 2016 г. по потвърдително заявление на Греепреасе за достъп до документи относно предполагаемо незаконосъобразно изпращане на жив червен тон от Тунис към Малта в частта му, в която на Греепреасе се предоставя достъп до документите, изброени в приложение В към него под номера 112—230.

- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски, включително тези по обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 428, 21.11.2016 г.

Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Gall Pharma/EUIPO — Pfizer (Styriagra)

(Дело T-662/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Styriagra“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „VIAGRA“ — Неоснователно извличане на полза от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/С 221/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Gall Pharma GmbH (Юденбург, Австрия) (представители: първоначално D. Reichelt и L. Figura, впоследствие T. Schafft, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Gája и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Pfizer Inc. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени американски щати) (представители: V. von Bomhard и J. Fuhrmann, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 13 юни 2016 г. (преписка R 724/2015-5), постановено в производство по възражение със страни Pfizer и Gall Pharma.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Gall Pharma GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 441, 28.11.2016 г.

Решение на Общия съд от 8 май 2018 г. — Luxottica Group/EUIPO — Chen (BeyBeni)

(Дело T-721/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „BeyBeni“ — По-ранна национална фигуративна марка „Ray-Ban“ — Относително основание за отказ — Увреждане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2018/С 221/21)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Luxottica Group SpA (Милано, Италия) (представители: E. Ochoa Santamaría и I. Aparicio Martínez, адвокати)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Xian Chen (Wenzhou, Китай)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 8 юни 2016 г. (преписка R 675/2015-5) относно производство по възражение между Luxottica Group и г-н Chen

Диспозитив

- 1) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 8 юни 2016 г. (преписка R 675/2015-5) относно производство по възражение между Luxottica Group SpA и г-н Xian Chen.
- 2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 454, 5.12.2016 г.

Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — J-M.-E.V. e hijos/EUIPO — Masi (MASSI)

(Дело T-2/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Заявка за словна марка на Европейския съюз „MASSI“ — По-ранна национална словна марка „MASI“ — Член 56, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 63, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Сила на пресъдено нещо — Член 53, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 2, буква в) от Регламент № 207/2009 [понастоящем член 60, параграф 1, буква а) и член 8, параграф 2, буква в) от Регламент 2017/1001] — Общозвестна марка по стисъла на член 6а от Парижката конвенция)

(2018/C 221/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: J-M.-E.V. e hijos, SRL (Гранойерс, Испания) (представители: M. Ceballos Rodríguez и J. Güell Serra, avocats)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: S. Palmero Cabezas и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Alberto Masi (Милано, Италия) (представители: C. Ceriani, S. Giudici и A. Ferreri, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 4 октомври 2016 г. (преписка R 793/2015-1) относно производство по обявяване на недействителност със страни M. Masi и J-M.-E.V. e hijos

Диспозитив

- 1) Отменя решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 4 октомври 2016 г. (преписка R 793/2015-1).

2) EUIPO понася освен направените от нея разноски и разноските, направени от J.-M.-E.V. e hijos, SRL.

3) Г-н Alberto Masi понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 27.2.2017 г.

Решение на Общия съд от 4 май 2018 г. — Skyleader/EUIPO — Sky International (SKYLEADER)

(Дело T-34/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „SKYLEADER“ — Невзелане предвид на доказателства, представени пред отдела по отмяна — Член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 95, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент 207/2009 [понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001] — Правило 40, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 2868/95 [понастоящем член 19, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430])

(2018/С 221/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Skyleader a.s. (Усти над Лабем, Чешка република) (представител: К. Malmstedt, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Sky International AG (Цуг, Швейцария) (представител: J. Barry, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 21 ноември 2016 г. (преписка R 805/2016-4) относно производство по отмяна между Sky International и Skyleader

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Skyleader a.s. да заплати съдебните разноски, включително разноските, направени от Sky International AG за нуждите на производството пред апелативния състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 78, 13.3.2017 г.

Решение на Общия съд от 4 май 2018 г. — Bernard Krone Holding/EUIPO (Mega Liner)(Дело T-187/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Mega Liner“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Задължение за поттиране — Член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94, параграф 1 от Регламент 2017/1001)

(2018/С 221/24)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Шпеле, Германия) (представители: T. Weeg и K. Lüken, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Fischer и W. Schramek)

Предмет

Жалба срещу решение на първи апелативен състав на EUIPO от 9 януари 2017 г. (преписка R 442/2016-1) относно заявка за регистрация на словна марка „Mega Liner“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отменя точка 2 от диспозитива на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 9 януари 2017 г. (преписка R 442/2016-1).
- 2) EUIPO понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Bernard Krone Holding SE & Co. KG, направени в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 22.5.2017 г.

Решение на Общия съд от 4 май 2018 г. — Bernard Krone Holding/EUIPO (Coil Liner)(Дело T-188/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Coil Liner“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Задължение за поттиране — Член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94, параграф 1 от Регламент 2017/1001)

(2018/С 221/25)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Шпеле, Германия) (представители: T. Weeg и K. Lüken, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Fischer и W. Schramek)

Предмет

Жалба срещу решение на първи апелативен състав на EUIPO от 9 януари 2017 г. (преписка R 443/2016-1) относно заявка за регистрация на словна марка „Coil Liner“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) *Отменя точка 2 от диспозитива на решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 9 януари 2017 г. (преписка R 443/2016-1).*
- 2) *EUIPO понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Bernard Krone Holding SE & Co. KG, направени в производството пред Общия съд.*

⁽¹⁾ ОВ С 161, 22.5.2017 г.

Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — CeramTec/EUIPO — C5 Medical Werks (Форма на част от бедрена протеза и др.)

(Съединени дела T-193/17, T-194/17 и T-195/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Триизмерна марка на Европейския съюз — Форма на част от бедрена протеза — Фигуративна марка на Европейския съюз, представляваща част от бедрена протеза — Марка на Европейския съюз, състояща се от един нюанс на розовото — Оттегляне на молбите за обявяване на недействителност и прекратяване на производствата за обявяване на недействителност — Жалба на притежателя на марката за отмяна на определенията за прекратяване — Недопустимост на жалбата пред апелативния състав — Член 59 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (станал член 67 от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/C 221/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: CeramTec GmbH (Плохинген, Германия) (представители: първоначално A. Renck и E. Nicolás Gómez, а впоследствие A. Renck, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: C5 Medical Werks (Гранд Джънкшън, Колорадо, Съединени американски щати) (представител: S. Naumann, адвокат)

Предмет

Жалби срещу решенията на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 февруари 2017 г. (преписки R 929/2016-4, R 928/2016-4 и R 930/2016-4), постановени в производства за обявяване на недействителност между C5 Medical Werks и CeramTec.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбите.*

- 2) Осъжда CeramTec GmbH да заплати собствените си съдебни разноски, както и тези на Службата на Европейския съюз по интелектуална собственост (EUIPO) и на C5 Medical Werks.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 22.5.2017 г.

Решение на Общия съд от 3 май 2017 г. — SB/EUIPO

(Дело T-200/17) ⁽¹⁾

(Публична служба — Срочно наети служители — Срочен трудов договор — Решение за неподновяване — Възражение за незаконосъобразност — Задължение за мотивиране — Задължение за полагане на грижа — Дискриминация, основана на възраст)

(2018/С 221/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: SB (представител: S. Pappas, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: K. Tóth и A. Lukošūtė)

Предмет

Искане на основание на член 270 ДФЕС за отмяната, от една страна, на решението на изпълнителния директор на EUIPO от 2 юни 2016 г., с което той отказва да поднови за втори път договорът жалбоподателя, и от друга страна, на решението на директора от 19 декември 2016 г., с което се отхвърля подадената от жалбоподателя жалба по административен ред.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда SB да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 6.6.2017 г.

Решение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Raise Conseil/EUIPO — Raizers (RAISE)

(Дело T-463/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „RAISE“ — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящел член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Отличителен характер, придобит в резултат на използване — Член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009 (понастоящел член 7, параграф 3 от Регламент 2017/1001) — Член 52, параграфи 1 и 2 от Регламент № 207/2009 (понастоящел член 59, параграфи 1 и 2 от Регламент 2017/1001)

(2018/С 221/28)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Raise Conseil (Париж, Франция) (представители: F. Fajgenbaum и T. Lachacinski, avocats)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Raizers (Париж) (представител: E. Fortunet, avocat)

Предмет

Жалба против решение на пети апелативен състав на EUIPO от 24 май 2017 г. (дело R 1606/2016-5), постановено в производство по обявяване на недействителност между Raizers и Raise Conseil.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Raise Conseil да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 330, 2.10.2017 г.

Определение на Общия съд от 19 април 2018 г. — Allergopharma/Комисия

(Дело T-354/15) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Схема за помощи, която предвижда освобождаване от задължителната за производителя отстъпка за определени лекарствени продукти — Решение, с което се обявява, че схемата за помощи е съвместима с вътрешния пазар — Липса на лично засягане — Акт, който включва мерки за изпълнение — Недопустимост)

(2018/С 221/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Allergopharma GmbH & Co. KG (Рейнбек, Германия) (представители: T. Müller-Ibold и F.-C. Laprévotte, адвокати)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: K. Herrmann и T. Maxian Rusche)

Встъпила страна в подкрепа на отговорника: Bencard Allergie GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: J. Fiegler, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2015/1300 на Комисията от 27 март 2015 година относно схема за помощ, приведена в действие от Германия в полза на германски фармацевтични предприятия във финансови затруднения под формата на освобождаване от задължителни отстъпки на производителите SA.34881 (2013/С) (ex 2013/NN) (ex 2012/СР) (ОВ L 199, 2015 г., стр. 27)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.

- 2) *Allergopharma GmbH & Co. KG* понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 3) *Bencard Allergie GmbH* понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 5.10.2015 г.

Определение на Общия съд от 23 април 2018 г. — Winkler/Комисия

(Дело T-916/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Прехвърляне на придобити по национален пенсионен режим пенсионни права — Предложение за признаване на години осигурителен стаж за пенсия — Неподлежащ на обжалване акт — Акт, който не е увреждащ — Явна недопустимост)

(2018/C 221/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bernd Winkler (Grange, Ирландия) (представител: A. Kässens, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Bohg и L. Radu Bouyou)

Предмет

Жалба, подадена на основание член 270 ДФЕС, с предмет, от една страна, отмяна на записката на Комисията от 20 април 2016 г. относно предложение за признаване на години осигурителен стаж за пенсия, който следва да се вземе предвид по пенсионната схема на институциите на Европейския съюз, в резултат на подадено заявление за прехвърляне на пенсионни права, придобити от жалбоподателя преди постъпването му на служба за Съюза, и от друга страна, получаване на обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял поради допуснатите от Комисията нередности при обработването на въпросното заявление за прехвърляне

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Bernd Winkler да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 13.2.2017 г.

Определение на Общия съд от 3 май 2018 г. — Siberian Vodka/EUIPO — Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE)

(Дело T-234/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „DIAMOND ICE“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „DIAMOND CUT“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2018/C 221/31)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Siberian Vodka AG (Херисау, Швейцария) (представител: O. Bischof, avocat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Schwarze und Schlichte Markenvertrieb GmbH & Co. KG (Йолде, Германия) (представител: A. Zafar, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 февруари 2017 г. (преписка R 1171/2016-4) относно производство по възражение между Schwarze und Schlichte Markenvertrieb и Siberian Vodka

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Siberian Vodka AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 19.6.2017 г.

Определение на Общия съд от 18 април 2018 г. — Iordăchescu и др./Парламент и др.

(Дело T-298/17) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Директива 2014/40/ЕС — Сближаване на законодателствата — Производство, представяне и продажба на тютюневите изделия и на свързаните с тях изделия — Срок за подаване на жалбата — Просрочие — Искане за обезщетение — Подадена по съдебен ред жалба — Неспазване на изискванията за форма — Недопустимост — Липса на компетентност)

(2018/С 221/32)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподатели: Adrian Iordăchescu (Букурещ, Румъния), Florina Iordăchescu (Букурещ), Mihaela Iordăchescu (Букурещ) и Cristinel Iordăchescu (Букурещ) (представител: A. Cuculis, avocat)

Отговорници: Европейски парламент (представители: L. Visaggio и С. Ionescu Dima), Съвет на Европейския съюз (представители: E. Karlsson и O. Segnana) и Европейска комисия (представители: H. Stancu и J. Tomkin)

Предмет

От една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО (ОВ L 127, 2014 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 150, 17.6.2015 г., стр. 24), и от друга страна, искане на основание член 268 ДФЕС за поправяне на претендираната от жалбоподателите вреда

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

- 2) Осъжда г-н Adrian Iordăchescu, г-жа Florina Iordăchescu и г-жа Mihaela Iordăchescu, както и г-н Cristinel Iordăchescu да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 256, 7.8.2017 г.

Определение на председателя на Общия съд от 3 май 2018 г. — VQ/ЕЦБ

(Дело T-203/18 R)

(Обезпечително производство — Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Задачи, възложени на ЕЦБ с Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Правомощия на ЕЦБ — Специфични правомощия за надзор — Административни санкции — Публикуване — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2018/C 221/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: VQ (представител: G. Cahill, avocat)

Ответник: Европейска централна банка (ЕЦБ) (представители: E. Kouperidou, E. Yoo и M. Puidokas)

Предмет

Молба на основание на членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на решение ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016-0026 на Управителния съвет на ЕЦБ от 14 март 2018 г. относно имуществена санкция и нейното публикуване на интернет страницата на ЕЦБ

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечителна мярка.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 4 май 2018 г. — Czarnecki/Парламент

(Дело T-230/18 R)

(Обезпечително производство — Институционално право — Заместник-председател на Европейския парламент — Решение на Парламента за прекратяване на мандата на заместник-председател — Молба за постановяване на временни мерки — Разпореждане — Недопустимост)

(2018/C 221/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Ryszard Czarnecki (Варшава, Полша) (представител: M. Casado García-Hirschfeld, адвокат)

Ответник: Европейски парламент (представители: N. Görlitz и S. Alonso de León)

Предмет

Искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС, от една страна, да се спре изпълнението на решението на Европейския парламент от 7 февруари 2018 г., с което се одобрява предсрочното прекратяване на функциите на жалбоподателя като заместник-председател на Парламента, и, от друга страна, да се разпреди на Парламента да запази мандата на жалбоподателя като заместник-председател на Парламента

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 14 март 2018 г. — Abaco Energy и др./Комисия**(Дело T-186/18)**

(2018/С 221/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Abaco Energy, SA (Мадрид, Испания) и 1 600 други (представители: P. Holtrop, P. Kuypers и M. de Wit, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решение на Европейската комисия С(2017) 7384 окончателен от 10 ноември 2017 г. по делото за държавна помощ SA.40348 (2015/NN) — Испания — подпомагане на производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, чрез когенерация и от отпадъци⁽¹⁾;
- да разпорежи на Комисията да изготви отделни оценки на предходния и настоящия режим в съответствие с правото на ЕС;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат шест основания.

1. Първото основание — Комисията не изпълнила задължението си да положи дължимата грижа.
 - Комисията трябва да изпълнява компетентно задълженията си по Договорите. Тя е разполагала с възможността, информацията и необходимите ресурси, за да оцени предходния режим в рамките на своята оценка за целите на решението, съгласно законите изисквания. В нарушение на наложените ѝ с Договорите стандарти, Комисията не изпълнила своето задължение, когато не извършила независима оценка на предходния режим.
2. Второто основание — явна фактическа грешка.
 - Комисията допуснала явна фактическа грешка, когато констатирила, че предходният режим е погълнат от настоящия. Явно е, че няма такова поглъщане и че през целия съответен период са съществували два напълно отделни режима, за всеки от които е трябвало да бъде изготвена отделна оценка за съответствие с правилата за държавните помощи.
3. Третото основание — явна грешка при прилагане на правото.
 - Комисията не приложила приетите от самата нея и обвързващи я насоки, с което нарушила правото на ЕС. Освен това тя Комисията счела, че след като предходният режим е погълнат от настоящия, оценка на предходния режим не е необходима. Според жалбоподателите с тази си позиция Комисията нарушила правото на ЕС.

4. Четвъртото основание — непълнота на мотивите.

- Комисията не мотивирала своето решение в достатъчна степен, така че да позволи на жалбоподателите да узнаят на какво основание го е приела. От решението не става ясно (i) защо Комисията е приела, че настоящият режим поглъща предходния и (ii) причината, поради която вследствие на поглъщането на един режим от друг отпада необходимостта от оценка на първия за съответствие с правилата за държавните помощи. Тези два въпроса са ключови и са довели до приетото от Комисията решение. По този начин жалбоподателите били лишени от основното си право да получат решение, от което могат да разберат как и защо Комисията е стигнала до изводите в него.

5. Петото основание — злоупотреба с власт и нарушение на Хартата на основните права на Европейския съюз.

- Съгласно член 41, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз Комисията е длъжна да разглежда въпросите в решението, засягащи жалбоподателите, безпристрастно и справедливо. Тя не изпълнила това задължение, тъй като неправилно поставила интересите на Комисията и на Испания над тези на жалбоподателите.

6. Шестото основание — нарушение на принципа на пропорционалност

- Комисията пренебрегнала интересите на жалбоподателите, когато не извършила независима оценка на предходния режим, с което нарушила принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ ОВ С 442, 2017 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 11 април 2018 г. — PV/Комисия

(Дело T-224/18)

(2018/C 221/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: PV (представител: M. Casado García-Hirschfeld, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;

вследствие на това да разпореди:

- съединяването на настоящата жалба с висящо дело T-786/16 в съответствие с принципа за свързаност и с член 68 от консолидирания Правилник на Общия съд на ЕС от 4 март 2015 г.;
- че психическият тормоз може да се счита за доказан и да потвърди използването на „подправени документи“, поради което подобни нередности не могат да се толерират от правния ред на ЕС;
- да отмени производство CMS 17/025 във всичките му аспекти и да отмени решението, което стои в основата на жалбата по административен ред R/8/18;

- да отмени решението за „нулиране“ на заплатата на жалбоподателя, считано от 1 октомври 2017 г.;
- да отмени решението, с което жалбоподателят е принуден да участва в процедура по оценяване FP 2016 (календарната 2016 г.), както и отхвърлянето на жалбата по административен ред R/502/17 от 16 март 2018 г., на основание психически тормоз и неработоспособност;
- да отмени решението, с което жалбоподателят е принуден да участва в процедура по оценяване FP 2017 (календарната 2017 г.) на основание психически тормоз, и да отмени решението, срещу което е подадена жалбата по административен ред R/121/18;
- да отмени решението, както и отхвърлянето на жалбата по административен ред R/413/17 от 15 януари 2018 г., с което жалбоподателят е бил преназначен в ГД „Обща служба устен превод и конференции“ в нарушение на най-елементарния принцип за полагане на грижа;
- да отмени решението на РМО (г-жа [X]) от 12 септември 2017 г., с което е решено да се направи компенсация на дебитно известие № AVAC 324170991 от юли 2017 г. в размер от 42 704,74 EUR с неплатените възнаграждения на жалбоподателя за периода от 1 август 2016 г. до 30 септември 2017 г., както и решението за отхвърляне на жалбата по административен ред R/482/17 от 9 март 2018 г.;

и да предостави следните обезщетения въз основа на член 340 ДФЕС:

- присъждане на обезщетение за неимуществените вреди от 98 000 EUR, произтичащи от тези оспорвани решения;
- що се отнася до имуществените вреди, да присъди:
 - сумата от 23 190,44 EUR за забавени възнаграждения за периода от 1 октомври 2017 г. до 30 април 2018 г., ако Общият съд приеме, че жалбоподателят има право на пълния размер на възнаграждението си;
 - или сумата от 7 612,87 EUR за забавени възнаграждения за периода от 1 октомври 2017 г. до 30 април 2018 г., ако Общият съд приеме, че жалбоподателят има право само на разликата между неговото възнаграждение в Комисията и това, получено в частния сектор;
- за да присъди в крайна сметка общо обезщетение от 121 990,44 EUR или 105 612,87 EUR, ведно с лихвите за забава до деня на пълното изплащане;

и при всички случаи:

- да осъди ответника да заплати пълния размер на съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението на членове 1, 3, 4 и член 31, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), както и на член 1д, точка 2 и член 12а от Правилника за длъжностните лица на ЕС (наричан по-нататък „Правилникът“), забраняващи психическия тормоз.
2. Второто основание е изведено от нарушението на членове 21а, 22б и 23 от Правилника, където е предвидена забраната за извършване на неправомерни действия, по-конкретно доколкото жалбоподателят е бил принуден да участва в процедурата по оценяване за 2016 г., въпреки че не е полагал труд, поради нетрудоспособност и освобождаване от длъжност, считано от 1 август 2016 г.
3. Третото основание е изведено от нарушението на член 41 от Хартата и на член 11а от Правилника относно преките конфликти на интереси.

4. Четвъртото основание е изведено от нарушението на принципа за полагане на грижа и за оказване на съдействие, което е било допуснато с решението за преназначаване на жалбоподателя в ГД „Обща служба устен превод и конференции“.
5. Петото основание е изведено от принципа на право на възражението за неизпълнение и на принципа на законосъобразност.
6. Шестото основание е изведено от нарушение на член 9, точка 3 от Приложение IX към Правилника и на принципа „non bis in idem“, от което било опорочено дисциплинарно производство CMS 17/025, образувано срещу жалбоподателя.
7. Седмото основание е изведено от нарушение на член 41, параграф 1 от Хартата и по-специално на разумните срокове за горепосоченото дисциплинарно производство.

Жалба, подадена на 1 април 2018 г. — Manéa/CdT

(Дело T-225/18)

(2018/C 221/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Camélia Manéa (Ештернак, Люксембург) (представител: M.-A. Lucas, адвокат)

Ответник: Център за преводи за органите на Европейския съюз (CdT)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 29 май 2017 г. на Директорката на Центъра за преводи за органите на Европейския съюз да не поднови, с действие от 12 ноември 2015 г., договора за работа за определен срок на жалбоподателката като срочно нает служител, който следователно действително е прекратен на 31 януари 2016 г.;
- да разпреди възстановяване на жалбоподателката на работа като срочно нает служител в Центъра с действие от 1 януари 2019 г. или ако това се окаже невъзможно, да осъди ответника да ѝ плати като обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, причинени от загубата на заетост за неопределен срок, сума, съответстваща на възнаграждението, което тя би получила, ако беше останала на служба в Центъра през период от четири години, намалена евентуално с възнагражданията или надбавките, на които тя би имала право в допълнение, и да внесе в пенсионната схема на ЕС съответните вноски;
- да осъди Центъра за преводи да ѝ плати като обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, причинени от решението от 12 ноември 2015 г. сумата от 11 136 EUR за неимуществените вреди, сумата от 12 000 EUR за загубата на възнаграждение, и сумата от 9 674 EUR за разноските ѝ за правна помощ;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението на задължението за възстановяване на жалбоподателката в правното положение преди постановяването на оттегляния акт, от грешки при прилагане на правото, от явни грешки в преценката или от недостатъчни мотиви, и от незачитането на интереса на службата, доколкото новото решение, с което жалбоподателката не се преназначава на длъжност от 31 януари 2016 г. се основавало на елементи, които противно на нейното мнение, не съществували, когато през ноември 2015 г. е възникнал въпросът за нейното преназначаване.

2. Второто основание е изведено, на първо място, от неспазването на кадровата политика, определена от Управителния съвет, доколкото в решението, с което жалбоподателката не се преназначава, било прието, че е в интерес на службата да се приложи политика на замяната на срочно наети служители с договорно наети служители. На второ място, това основание е изведено от грешка в преценката, доколкото било прието, че замяната на жалбоподателя с договорно нает служител е оправдана от реорганизацията на Отдела за подкрепа на преводачите и на трето място, от фактическа грешка, доколкото било прието, че такъв случай е налице.
3. Третото основание е изведено от грешка при прилагане на правото, от явна грешка в преценката и/или от недостатъчни мотиви, доколкото било решено с обратна сила и единствено на основание интереса на службата жалбоподателката да не се преназначи, а по-скоро да се обезщети, въпреки че според нея било невъзможно или особено трудно да се постанови отново оттеглението. Също така това решение не било необходимо за постигане на целите на мярката, не представлявало пълно преразглеждане на конкретните обстоятелства, влизало в разрез с оправданите правни очаквания и пораждало задължението да се поправят вредите, причинени от други нередности, от които първоначалното решение било опорочено.

Жалба, подадена на 9 април 2018 г. — Martini-Sportswear/EUIPO — Olympique de Marseille (M)

(Дело T-237/18)

(2018/C 221/38)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Martini-Sportswear GmbH (Анаберг, Австрия) (представител: W. Lang, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Olympique de Marseille SASP (Марсилия, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка „M“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 238 066

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 29 януари 2018 г. по преписка R 1755/2017-4.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви за невалидно решението на отдела по споровете от 25 май 2017 г.,
- да преразгледа обжалваното решение, като отхвърли възражението,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.
-

Жалба, подадена на 23 април 2018 г. — IFSUA/Съвет

(Дело T-251/18)

(2018/C 221/39)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Барселона, Испания) (представител: T. Gui Mori, abogado)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят IFSUA, пряко засегнат, иска на основание член 263, параграф 4 *in fine* от ДФЕС Общият съд да отмени, въз основа на ясни критерий за обособимост на тези разпоредби, член 2, параграф 2 и член 9, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) на Съвета от 23 януари 2018 година (ОВ от 31 януари 2018 г.), който следва да се схваща като „нормативен акт“ за изпълнение на ограничителни мерки и на ОДУ (общ допустим улов) за любителския риболов.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу Регламент (ЕС) 2018/120 на Съвета⁽¹⁾, чиято частична отмяна се иска.

В това отношение жалбоподателят уточнява, че иска отмяната на гореспоменатите разпоредби, доколкото при прилагането им към различните условия за любителски риболов — дейности, които не са част от общата политика в областта на рибарството — се предполага пълна забрана на улова на лаврак (*Dicentrarchus labrax*), насочена единствено към рибарите, извършващи подводен риболов, като по този начин излага на риск просъществуването на тази дейност, на самия спорт и на промишлеността в сектора.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 2, параграф 5 и член 3, параграф 1, буква г), член 4, параграф 2, буква г) и член 6, букви г) и е) от ДФЕС, тъй като оспорените разпоредби представляват пряко забранителни мерки, засягащи любителския и спортния подводен риболов на лаврак, без Съветът да разполага с компетентност, дори споделена, за това.
2. Второто основание е изведено от нарушение с член 2, параграф 2 и член 9, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) 2018/120 на принципите на правна сигурност и на оправдани правни очаквания, тъй като те ясно се отклоняват от рамката на предоставената компетентност и от нейното историческо развитие.
3. Третото основание е изведено от нарушение с член 2, параграф 2 и член 9, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) 2018/120 на принципа на равенство и за недопускане на дискриминация, съдържащи се в членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, поради прилагането, в един и същ акт за изпълнение, уреждащ възможностите за риболов на лаврак, но с различни критерии, на разпоредби, предназначени както за търговския, така и за любителския риболов. Двете категории не са стриктно сравними като адресати на същия пакет от мерки.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение с член 2, параграф 2 и член 9, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) 2018/120 на принципа на пропорционалност при прилагането на член 43, параграф 3 ДФЕС. В това отношение се твърди, че определянето в Регламента — предмет на настоящия спор на възможностите за улов на лаврак както с търговски, така и с любителски риболов, отговаря на целта да се намали значително смъртността на северната популация, за да се даде възможност за малко увеличение на биомасата, и че тази цел може да се постигне с по-малко ограничителна мярка от тази, представляваща пълна забрана на подводния улов на лаврак. В рамките на този довод жалбоподателят твърди и нарушение на членове 12, 16, 37 и 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2018/120 на Съвета от 23 януари 2018 година за определяне за 2018 г. на възможностите за риболов на определени рибни запаси и групи от рибни запаси, приложими във водите на Съюза и за риболовните кораби на Съюза в някои води извън Съюза, и за изменение на Регламент (ЕС) 2017/127 (ОВ L 27, 2018 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 90, 6.4.2018 г., стр. 112).

Жалба, подадена на 24 април 2018 г. — Iberpotash/Комисия

(Дело T-257/18)

(2018/С 221/40)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Iberpotash, SA (Suria, Испания) (представители: N. Niejahr и B. Hoorelbeke, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ЕС) 2018/118 на Комисията от 31 август 2017 година относно Държавна помощ SA.35818 (2016/С) (ex 2015/NN) (ex 2012/CP), приведена в действие от Испания в полза на Iberpotash (нотифицирано под номер С(2017) 5877); ⁽¹⁾
- при условията на евентуалност:
 - да отмени обжалваното решение в частта, в която констатира, че мярка 1 съдържа държавна помощ и разпорежда на жалбоподателя да я възстанови с лихвите; и/или
 - да отмени обжалваното решение в частта, в която определя размера на неправомерната, но съвместима помощ, получена от жалбоподателя и съдържаща се в мярка 4 на 390 246 130 EUR, а размера на неправомерната помощ, която жалбоподателят трябва да възстанови с лихвите, на 395 810 970 EUR;
- да осъди Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски, както и разноските на жалбоподателя в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Според първото основание Комисията нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС, когато констатирала, че мярка 1 включва прехвърляне на държавни ресурси.
2. Според второто основание Комисията нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС, когато констатирала, че мярка 1 предоставя изборително икономическо предимство на жалбоподателя. При условията на евентуалност се твърди, че Комисията не определила правилно размера на евентуалната неправомерна и несъвместима държавна помощ, която произтича от мярка 1, в нарушение на член 16, параграф 1 от Процедурния регламент. ⁽²⁾
3. Според третото основание при условията на евентуалност се твърди, че като разпоредила възстановяването, Комисията нарушила член 16, параграф 1 от Процедурния регламент що се отнася до мярка 1, тъй като такова възстановяване не зачита оправданите правни очаквания на жалбоподателя и/или принципа на правната сигурност.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС, когато констатирала, че мярка 4 предоставя изборително икономическо предимство на жалбоподателя.

5. С петото основание при условията на евентуалност се твърди, че Комисията нарушила член 16, параграф 1 от Процедурния регламент, когато не определила правилно размера на евентуалната неправомерна и несъвместима държавна помощ, която произтича от мярка 4.

⁽¹⁾ ОВ L 28, 2018 г., стр. 25.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ 2015 L 248, стр. 9)

Жалба, подадена на 23 април 2018 г. — Zakłady Chemiczne „Siarkopol“ Tarnobrzeg/EUIPO — EuroChem Agro (Unifoska)

(Дело T-259/18)

(2018/C 221/41)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Zakłady Chemiczne „Siarkopol“ Tarnobrzeg sp. z o.o. (Тарнобжег, Полша) (представител: M. Kondrat, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: EuroChem Agro GmbH (Манхайм, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Unifoska“ — заявка за регистрация № 015017841

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 7 февруари 2018 г. по преписка R 1503/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение и да върне преписката на EUIPO за ново разглеждане,

или

— да измени обжалваното решение, като приеме, че не са налице относителни основания да се откаже регистрацията на марка на Европейския съюз „Unifoska“ — заявка за регистрация № 01501784 за всички стоки от клас 1 и марката да се регистрира,

— да се произнесе в полза на жалбоподателя по съдебните разноски.

Изложени основания

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001,

— Нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания и на принципа на правна сигурност.

Жалба, подадена на 27 април 2018 г. — Gruppo Armonie/EUIPO (mo.da)

(Дело T-264/18)

(2018/С 221/42)

*Език на производството: италиански***Страни***Жалбоподател:* Gruppo Armonie SpA (Казалгранде, Италия) (представител: G. Medri, avvocato)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)**Данни за производството пред EUIPO***Спорна марка:* фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „mo.da“ — заявка за регистрация № 16 430 035*Обжалвано решение:* решение на пети апелативен състав на EUIPO от 20 февруари 2018 г. по преписка R 2065/2017-5**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

— да отмени обжалваното решение.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 27 април 2018 г. — EBM Technologies/EUIPO (MobiPACS)

(Дело T-272/18)

(2018/С 221/43)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподател:* EBM Technologies Inc. (гр. Тайпе, Тайван) (представители: J. Liesegang, M. Jost, N. Lang, Rechtsanwälte)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)**Данни за производството пред EUIPO***Спорна марка:* словна марка на Европейския съюз „MobiPACS“ — заявка за регистрация № 16 400 061*Обжалвано решение:* решение на втори апелативен състав на EUIPO от 19 февруари 2018 г. по преписка R 2145/2017-2**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 42, параграф 1 във връзка с член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — Nemius Group/EUIPO (DENTALDISK)

(Дело T-278/18)

(2018/C 221/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Nemius Group GmbH (Обертсхаузен, Германия) (представител: C. Bildhäuser, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: марка на Европейския съюз „DENTALDISK“ — заявка за регистрация № 15 804 024

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 30 януари 2018 г. по преписка R 741/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, в частта му, с която Службата отхвърля заявката за регистрация по клас 10 и клас 35, за които заявката също следва да бъде публикувана,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG